

9. Законом о раду није прописано да ли послови који се обављају по основу уговора о привременим и повременим пословима треба да буду из делатности или ван делатности послодавца, па смо мишљења да је у оба наведена случаја могуће закључити уговор о привременим и повременим пословима.

У складу са чланом 197 Закона о раду (*Службени гласник РС*, бр. 24/05, 61/05 и 54/09), послодавац може за обављање послова који су по својој природи такви да не трају дуже од 120 радних дана у календарској години да закључи уговор о обављању привремених и повремених послова са: 1) незапосленим лицем; 2) запосленим који ради непуно радно време – до пуног радног времена и 3) корисником старосне пензије. Уговор из става 1 овог члана закључује се у писаном облику.

Привремени и повремени послови су временски ограничени. Одређени посао не може трајати дуже од 120 радних дана у календарској години, а сваког радног дана може га обављати једно или више лица. Такође, једно лице може код истог послодавца да ради најдуже 120 радних дана на једном послу, а по завршетку тог посла, може да закључи уговор о привременим и повременим пословима за обављање других послова.

Према томе, након истека уговора о привременим и повременим пословима, послодавац може са истим лицем да закључи нови уговор о привременим и повременим пословима за обављање других послова који не трају дуже од 120 радних дана.

Такође, Законом о раду није прописано да ли послови који се обављају по основу ових уговора треба да буду из делатности или ван делатности послодавца, те сматрамо да је у оба наведена случаја могуће закључити уговор о привременим и повременим пословима.

(Мишљење Министарства рада и социјалне политике,
број: 011-00-519/2009-02 од 7.7.2009. године)

коментар: чланом 199. Закона о раду једино је за уговор о делу изричито прописано да се могу вршити само за послове VAN DELATNOSTI !